

روانشناسان تربیتی برای بهبود یادگیری و سلامت همه کودکان کار می کنند

بخش عمده کار ما کارکردن با کودکانی است که نیازهای آموزشی ویژه ای دارند، اما این گویای طیف و تنوع کاری ما نیست.

ما با کودکان و جوانانی کار می کنیم که طیف وسیعی از نیازها را دارند؛ برخی از نمونه های آن کودکان و جوانانی است که:

- برقراری ارتباط برایشان دشوار است، به عنوان مثال در بیان خود مشکل دارند یا بازی با دیگران را مشکل می دانند
- یادگیری یک یا چند موضوع برایشان دشوار است، به عنوان مثال در یادگیری خواندن یا به خاطر سپردن چیزها مشکل دارند
- ممکن است احساس حقارت، نگرانی، عصبانیت یا آسیب رساندن به خود داشته باشند
- ناتوانی یا نقص حسی دارند
- نوشتن گزارش برای حمایت از فرآیند ارزیابی قانونی

ما علاوه بر کار با کودکانی که طیف وسیعی از نیازها را دارند، با بسیاری از والدین، معلمان و سایر متخصصان کار می کنیم. این کار دامنه وسیعی دارد و برای همه کودکان مفید است. چند نمونه از این نوع کار عبارتند از:

- آموزش گروه های کوچک کارکنان یا کل مدارس
- برگزاری کارگاه های آموزشی برای والدین
- نظارت بر دبیران، معلمان و کارکنان پشتیبانی
- انجام تحقیق در مدارس به عنوان مثال پیدا کردن اینکه آیا چیزی درست کار می کند یا خیر
- کمک به مدارس در تدوین خط مشی ها
- حمایت از مدارس برای ایجاد تغییرات سازمانی
- تلاش برای کاهش محرومیت از تحصیل
- تلاش برای شناسایی و کاهش نابرابری در میان کودکان و نوجوانان

این فقط نمونه های کوچکی از کارهایی است که EP ها (روانشناسان تربیتی) انجام می دهند. اگر می خواهید بیشتر بدانید، با EP خود صحبت کنید.

روانشناسان تربیتی در چارچوب های مختلف کار می کنند

اکثر EP ها توسط مقامات محلی به کار گرفته می شوند، اما کار در بخش های دولتی و خصوصی در حال گسترش است (DfE، 2019). چارچوب های کاری EP ها عبارتند از:

- مقامات محلی
- شرکت های اجتماعی

- شرکت های در جهت منافع جامعه محلی
- تعاونی ها
- خیریه ها
- [تراست های متشکل از چند مرکز آموزشی](#)
- خدمات EP خصوصی
- تاجران مستقل خصوصی

تفاوت هایی در نحوه کار و ارائه روانشناسی توسط EP ها در این چارچوب ها وجود خواهد داشت، اما همه روانشناسان تربیتی برای کار کردن در [Health and Care Professions Councilno \(HCPC\)](#) ثبت شده اند، به این معنی که همه آنها نیاز به رعایت [همان استانداردهای رفتاری، مهارتی و توسعه حرفه ای مستمر](#) دارند. روانشناسان تربیتی همچنین مطابق با کدهای اخلاقی مختلف کار می کنند، به عنوان مثال [آیین نامه اخلاق و رفتار انجمن روانشناسی بریتانیا](#).

درگیر کردن زود هنگام EP می تواند موثرترین راه باشد - حتی اگر برای اطمینان خاطر باشد

مداخله زود هنگام می تواند قدرتمند باشد، اگرچه گاهی اوقات افراد منتظر می مانند تا وضعیت به نقطه بحرانی برسد و آنگاه درخواست مشارکت EP کنند.

بنا بر تجربه ما، مشکلات به ندرت به طور ناگهانی ظاهر می شوند. معمولاً، بزرگسالانی که با کودکان و نوجوانان کار می کنند، احساس می کنند که چیزی درست نیست. ما شما را تشویق می کنیم که با EP خود در مراحل اولیه صحبت کنید، حتی اگر فقط برای اطمینان خاطر باشد. گاهی اوقات یک EP ممکن است پیشنهاد کند که بهترین پشتیبانی را می توانید از یک آژانس یا متخصص دیگر دریافت کنید.

با همکاری و به اشتراک گذاشتن تخصص خود، یا پیشنهاد هر اقدام یا گام بعدی که برای کودک در زمانی خاص مناسب خواهد بود،

EP ها عصای جادویی ندارند و نمی توانند مشکل را «رفع» کنند یا راهبردهای ساده ای را ارائه دهند که همه مشکلاتی را که ممکن است یک کودک یا نوجوان تجربه کند، حل کنند.

درک «مشکل»

EP ها می دانند که زمانی که از آنها خواسته می شود با بزرگسالان، کودکان و نوجوانان کار کنند، «مشکل» می تواند پیچیده و آشفته به نظر برسد. اغلب از ما خواسته می شود در موقعیت هایی کار کنیم که «مشکل» مدتی طولانی وجود داشته است. اگرچه افرادی که با آنها کار می کنیم اغلب واقعاً می خواهند مشکل حل شود یا از بین برود، ولی منصفانه نیست که فکر کنیم به یک مدرسه می رویم و فرض می کنیم که اقدامات آسانی وجود دارد که باید انجام شود و همه چیز خوب خواهد

شد. این انتظار اغلب باعث می‌شود افراد احساس کنند که یک EP درست گوش نداده است یا به طور کامل متوجه جدی بودن مشکل نشده است.

این احتمال وجود دارد که راهبردها و مداخلات امتحان شده باشند، اما به هر دلیلی، وضعیت بهبود نیافته است. بحث در مورد این موضوع با یک EP، که می‌تواند از روانشناسی برای کمک به برداشتن آنچه امتحان شده است استفاده کند، احتمالاً به یافتن آنچه در آینده باید امتحان شود کمک می‌کند.

همکاری با یکدیگر

هر کودکی مانند هر کلاس، معلم، والدین یا مراقبی منحصر به فرد است و بنابراین هر راه حلی باید به دقت مورد توجه قرار گیرد و هر پیشنهادی باید برای همه افراد درگیر مناسب باشد. در حالی که برخی پیشنهادهای یا اقدامات ممکن است برای یک مدرسه مناسب باشند، ممکن است برای یک کودک خاص مناسب نباشند. EP ها اغلب می‌خواهند با افراد مختلف برای حل مشترک یک مشکل همکاری کنند. معلمان در مورد کلاس های درس و برنامه درسی خود تخصص دارند. والدین و مراقبان در مورد کودکان خود تخصص و دانش عمیقی دارند. EP ها در رشد کودک و روانشناسی تخصص دارند.

گرد هم آمدن و به اشتراک گذاشتن همه این تخصص‌ها بهترین راه برای حل مشکلات است، اما ما همچنین می‌دانیم که این یک روند رفع سریع مشکل نیست. در تجربه ما یکی از قدرتمندترین گام‌های رو به جلو، داشتن درکی مشترک از آنچه در جریان است و تغییراتی که مایلیم در آینده ببینیم است.

ارزیابی EP به چه معناست؟

ارزیابی EP می‌تواند شامل چیزهایی باشد که به ایجاد درکی جامع از زندگی کودک کمک می‌کند، یعنی نیازها، دیدگاه‌ها و شاید مهمتر از آن، نقاط قوت آنها.

هیچ دو ارزیابی EP یکسان نیستند. گاهی اوقات این دیدگاه وجود دارد که ارزیابی EP به معنای یک روش خاص کار یا انجام یک کار خاص است و بنابراین می‌تواند گیج‌کننده باشد. در واقع، ارزیابی EP کاری است که یک EP برای تلاش و درک موقعیت انجام می‌دهد.

ما می‌دانیم که هر کودکی متفاوت است. هر یک از آنها نیازها، نقاط قوت، مهارت‌ها و آرزوهای خود را دارند. همچنین، هر خانواده، مدرسه، کلاس درس و معلم متفاوت است. با وجود این تفاوت‌ها، ممکن است عجیب باشد که یک EP با هر موردی که روی آن کار می‌کند کارمشابهی را انجام دهد.

پس یک EP چه کارهایی را برای درک یک موقعیت انجام می‌دهد؟

طیف وسیعی از ابزارها یا تکنیک‌ها وجود دارد که یک EP ممکن است از آنها برای تلاش و درک موقعیتی که در آن کار می‌کند استفاده کند. فهرست کردن همه آنها غیرممکن است و بهترین توصیه این است که با EP خود صحبت کنید تا از آنها بپرسید که چه کاری انجام می‌دهند و چرا. ما سعی کرده ایم رایج‌ترین موارد را در زیر ذکر کنیم:

گفت و گو کردن

گفت و گو اغلب می‌تواند مفیدترین راه برای درک آنچه در جریان است، از دیدگاه‌های مختلف باشد. والدین، معلمان و کودکان همگی دیدگاه‌های متفاوتی در مورد «مشکل» خواهند داشت و تلاش برای درک این دیدگاه‌ها مهم است. EP ها ممکن است این گفت و گوها را به نام‌های مختلفی بشناسند، مثلاً به عنوان مشاوره یا گفتگوی مشترک برای حل مشکل از آن نام ببرند.

این گفتگوها جنبه روانشناسی دارد. EP ها به دقت درباره سؤالاتی که می‌پرسند فکر می‌کنند، از جمله اینکه سؤالات چه زمانی و چگونه پرسیده شود. کار یک EP به کمک کسانی انجام می‌شود که درگیر هستند و زمان زیادی را در یک فضای امن برای صحبت کردن و فکر کردن در مورد وضعیتی که باعث نگرانی می‌شود، صرف می‌کنند.

به دست آوردن نظرات یک کودک یا نوجوان

این بخش مهمی از کار یک EP است. اغلب، از ما خواسته می‌شود که برای حمایت از کودک یا نوجوانی که به نظر می‌رسد مشکلاتی را تجربه می‌کند، مشارکت کنیم. [کودکان و نوجوانان در کانون تفکر و کار ما قرار دارند](#) و به همین دلیل مهم است که درک کنیم آنها در باره آنچه می‌گذرد چه فکر می‌کنند و مشکلات آنها چیست و فکر می‌کنند چه کاری برای آن‌ها خوب است. باز هم در اینجا طیف وسیعی از [ابزارها و تکنیک‌ها وجود دارد که یک EP می‌تواند از آنها برای به دست آوردن افکار کودک استفاده](#) کند - و هیچ دو کودکی شبیه هم نیستند. در بیشتر موارد، یک EP با گفت و گو با بزرگسالانی که آن کودک را بهتر می‌شناسند، تصمیم می‌گیرد از چه ابزار یا تکنیک‌هایی استفاده کند.

مشاهدات

اغلب مشاهده یک کودک در مدرسه می‌تواند مفید باشد. این می‌تواند به EP کمک کند تا بفهمد زندگی نوجوانی که با او کار می‌کند چگونه است. یک مشاهده می‌تواند به EP این فرصت را بدهد که در مورد آنچه ممکن است یک کودک یا نوجوان با آن دست و پنجه نرم کند، فکر کند، اما همچنین در مورد آنچه که در حال حاضر در یک موقعیت خاص به خوبی کار می‌کند، فکر کند. تمرکز اصلی این مشاهدات بررسی تأثیرات محیطی بر یادگیری، سلامتی و رشد کودک است.

ممکن است برای کارکنان مدرسه دشوار باشد که وقت انجام یک مشاهده عمیق و متمرکز را پیدا کنند و بنابراین گاهی اوقات یک EP ممکن است چیزهایی را که قبلاً از قلم افتاده است، تشخیص دهد. EP ها ممکن است مشاهدات را به روش‌های مختلف انجام دهند، به عنوان مثال، در زمان‌های مختلف، در مکان‌های مختلف. این به این دلیل است که می‌دانیم کودکان و نوجوانان می‌توانند در محیط‌های مختلف به شیوه‌های متفاوتی رفتار کنند.

ارزیابی های شناختی را می توان به روش های مختلف انجام داد؛ ارزیابی شناختی با آزمون شناختی یکسان نیست.

درک این اصطلاح کمی دشوار است. «شناختی» به هر چیزی گفته می شود که مربوط به تفکر یا یادگیری است. این بدان معناست که یک «ارزیابی شناختی» ممکن است به طیف وسیعی از مهارت ها نگاه کند، به عنوان مثال، حافظه، قدرت حل مسئله، مهارت در توجه، یادگیری.

آزمون شناختی معمولاً مجموعه ای از فعالیت هاست که به روشی کنترل شده انجام می شود و برای «آزمودن» مهارت های مختلف طراحی شده است. از آن به عنوان ارزیابی روان سنجی نیز یاد می شود.

- آزمون های شناختی یک سری امتیاز ارائه می دهند که می توان آن ها را با گروه بزرگ تری از کودکان هم سن مقایسه کرد.
- آزمون های شناختی می توانند به ما بگویند که کودک در موقعیت آزمون بدون کمک یا تشویق چه کاری می تواند انجام دهد (ما گاهی اوقات به آن میانجی می گوئیم).
- آزمون های شناختی تصویری از عملکرد را در یک روز ارائه می دهند.

بسیاری ابزارهای دیگر وجود دارد که EP ها می توانند برای انجام یک ارزیابی شناختی با کودکان و نوجوانان از آن ها استفاده کنند. یک راه محبوب و موثر انجام یک ارزیابی پویا با یک کودک یا نوجوان است.

ارزیابی های پویا (همانطور که از نام آن پیداست) روش هایی برای کار با کودک یا نوجوان است که به افراد کمک می کند چند چیز را درک کنند:

- کاری که یک کودک یا نوجوان می تواند به تنهایی انجام دهد
- کاری که آنها می توانند با کمک حساب شده یک بزرگسال انجام دهند
- چه نوع کمک و حمایتی بهتر به یادگیری کودک کمک کند

ارزیابی پویا همچنین به یک EP اجازه می دهد تا چیزهای دیگری را که بر یادگیری تأثیر می گذارند، کشف کند. این موارد می تواند شامل انگیزه برای یادگیری، نحوه تفکر کودک در باره خود به عنوان یک یادگیرنده (ذهنیت)، یا تأثیر زبان مورد استفاده EP و یا خود کار باشد.

برای معلم هم مفید است که زمانی که EP ارزیابی پویا را انجام می دهد او را تماشا کند - بسیاری از چیزهایی که آن ها مشاهده می کنند مستقیماً مربوط به کلاس درس است. آزمون های شناختی معمولاً قابل مشاهده نیستند.

«نیاز به گزارش EP است»

مهم است به این فکر کنید که چرا به گزارش EP نیاز دارید و امیدوارید که چه کاری انجام دهد یا چه چیز به شما بدهد.

همانطور که هیچ دو ارزیابی EP یکسان نیستند، هیچ دو گزارش EP هم یکسان نیستند. وقتی از EP ها خواسته می شود گزارشی تهیه کنند، احتمالاً می خواهند چند چیز را بدانند:

- امیدوارید یک گزارش چه کاری انجام دهد؟
- فکر می کنید گزارش چه چیزی به شما می دهد؟
- اگر گزارشی از یک EP در اختیار داشتید، چه تفاوتی داشت؟

EP ها گزارش های زیادی می نویسند، اینها معمولاً محصول کار ما هستند. در تجربه ما معمولاً مشارکت EP، یعنی کاری که EP انجام می دهد، برای مردم بیشترین ارزش را دارد. هنگامی که درگیرمساله می شویم، می توانیم با هم تصمیم بگیریم که چه نوع محصولی مفیدتر است، به عنوان مثال، نامه، گزارشی از گفت و گوی ما، یا گزارشی طولانی تر.

گاهی اوقات تمرکز زیادی روی «گزارش EP» می شود، زیرا ممکن است فرض شود که EP ها دروازه های چیزی به نام برنامه های آموزش، بهداشت و مراقبت (EHCPs) یا مکان هایی در یک مدرسه خاص هستند. این صحت ندارد. اطلاعات ارائه شده توسط یک EP برای شناسایی نقاط قوت و نیازهای کودک طراحی شده است و سپس انواع چیزهایی را که باید برای اطمینان از برآورده شدن نیازهای کودک انجام داد، توصیف می کند. یک گزارش EP می تواند جزئیاتی را که در طول کار EP مورد توافق قرار گرفته است توضیح دهد، و می تواند به افراد در تصمیم گیری کمک کند، اما نباید تعیین کند که آیا یک کودک باید EHCP دریافت کند یا به چه مدرسه ای باید برود.

تهیه شده توسط - دکتر دبورا چرچیل، دکتر آماندا گالتر، دکتر سو رافی، دکتر کتی اتکینسون، دکتر مری استنلی دوک، دکتر

ویل شیلد، دکتر امیلی فرانس، دکتر آدریان رید، دکتر ایمی ساچ، دکتر جن ویت. Document produced by - Dr Deborah Churchill, Dr Amanda Gaulter, Dr Sue Roffey, Dr Cathy Atkinson, Dr Mary Stanley-Duke, Dr Will Shield, Dr Emily France, Dr Adrienne Reid, Dr Amy Such, Dr Jen Waite